

Zpráva o průběhu atestačních zkoušek z psychiatrie v r. 2015

Jarní termín atestací probíhal v Brně na PK LF MU v termínu 19.-20.5., atestační komise byla složena z prof. Látalové (zástupce za sousední LF), prim. Neubauera (zástupce za ČLK), prim. Rektora (zástupce za PS) a doc. Kašpárka (zástupce za pořádající LF). Na praktické zkoušce se podílel prim. Synek (školitel PK FN Brno).

Přihlášeno bylo 9 uchazečů, požadavky specializačních programů splnili pouze 4 uchazeči, všichni čtyři úspěšně složili atestační zkoušku.

Nízký počet uchazečů v jarním termínu nejspíš souvisel s letos nově vyžadovaným pravidlem MZ o nutnosti splňovat všechny požadavky specializačního programu již v době podání přihlášky k atestační zkoušce (tj. nemohou se hlásit uchazeči, kteří plánují doplnění kurzů či praxe v období mezi podáním přihlášky a termínem atestace). Vysoký počet nesplněných požadavků specializačního programu souvisel zejména s nedostatečně dlouhou praxí uchazečů na akreditovaných pracovištích – MZ trvá na svém stanovisku, že po 31. 3. 2013 musí být veškerá praxe na akreditovaném pracovišti i pro uchazeče, kteří se vzdělávají podle programu z r. 2005 a kde je vyžadováno pouze 6 měsíců stáže v akreditovaném zařízení.

Pro informaci zasílám znění stanoviska MZ:

„Po projednání problematiky s ředitelem odboru vědy a lékařských povolání Ministerstva zdravotnictví Mgr. Podhrázkým k Vašemu dotazu uvádím, že na stanovisku Ministerstva zdravotnictví ze dne 18.2.2013, které se týká posuzování odborné praxe na neakreditovaných pracovištích **je nezbytné i nadále trvat.**

Podle ustanovení § 5 odst. 4 zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 95/2004 Sb.“), platí, že specializační vzdělávání probíhá v zařízeních akreditovaných podle citovaného zákona. Vzdělávací programy vydané v roce 2005 však tuto zákonnou premisu z větší části nerespektují, neboť v době svého vydání nebyl ještě dostatek pracovišť akreditovaných ve smyslu zákona č. 95/2004 Sb. k uskutečňování specializačního vzdělávání a reálně tak hrozilo, že mladí lékaři nebudou mít dostatek pracovišť, kde by mohli uskutečňovat praxi v rámci povinné části příslušného vzdělávacího programu.

Po určitém přechodném období a vzhledem k nutnosti reflektovat dikci zákona tak vydalo Ministerstvo zdravotnictví v roce 2013 uvedené stanovisko, podle kterého lze **absolvovanou povinnou odbornou praxi na neakreditovaném pracovišti do specializačního vzdělávání započítat nejpozději do 31.3.2013 a současně tak povinnou odbornou praxi realizovanou na neakreditovaném pracovišti po tomto datu již nadále nelze do specializačního vzdělávání započít.** Stanovisko bylo rovněž opřeno o skutečnost, že v roce 2013 již existovalo dostatečné množství pracovišť akreditovaných k uskutečňování vzdělávacích programů oborů specializačního vzdělávání podle zákona č. 95/2004 Sb. Toto stanovisko bylo následně zasláno všem pověřeným organizacím Ministerstva zdravotnictví k zajištění postupu při posuzování odborné praxe.

Vážený pane docente, dikce zákona je vždy právně závazná a vzdělávací programy jako takové nemají charakter právního předpisu, proto jim nelze přisoudit aplikační přednost před zákonnou právní normou. Účelem předmětného stanoviska Ministerstva zdravotnictví není nic jiného, než dosažení souladu vzdělávacích programů s ustanovením § 5 odst. 4 zákona č. 95/2004 Sb.“

Prof. MUDr. Tomáš Kašpárek, PhD
PK LF MU a FN Brno